

Aplauze pentru Nae Manolache

Nu, nu e încă timpul să uităm!

Au trecut atâtea săptămîni, au înflorit castanii, frumoși și nepăsători, Bucureștii miros a tencuială proaspătă și a brad cojit, noaptea de patru martie e tot mai departe de noi...

Spaimetele au trecut, durerea pălește, mergem înainte. Reconstruim și construim — verbe îngemănate, care spun totul.

Va veni o zi cînd vom uita cu totul de spaimete, de dureri, de neazuri, de toate cite ne-au încercat în zilele și nopțile de după aceea.

Dar, nu, nu e timpul să-i uităm și nu trebuie să-i uităm niciodată pe cei curajoși, pe cei viteji, pe cei care, la îndemnul și după pilda celui dintîi bărbat al țării, s-au bătut ca să triumfe viața, pe adevărații eroi ai timpului nostru.

Unul dintre ei e Nae Manolache, DE PROFESIUNE, ACTOR.

Tînăr de tot, absolvent de nici un an, repartizat la Turda, Nae Manolache se înfățișează înalt și subțire, blond și frumușel, june-primde-mucava, cum îi plăcea să-și zică.

L-am văzut la „Cassandra”, jucînd Orlando din Cum vă place. Era excelent. Printre cei mai buni ai promoției sale, putea să aleagă un teatru mai important, mai apropiat de București. S-a dus la Turda.

Acolo l-am cunoscut, într-o seară, cînd, după bunul obicei, actorii teatrului și invitații lor sărbătoreau o pre-

mieră. Seara începuse mohorît, lumea lincezea, clubul teatrului semăna cu sala de așteptare dintr-o gară în care toate trenurile întîrzie, se anunța o agapă somnoroasă.

Așa s-ar fi întîmplat, dacă n-ar fi intrat „în scenă” Nae Manolache. Junele-de-mucava s-a așezat la pian și a început...

Ce? Să cînte, să solfegieze, să psalmodieze, să recite, să declame; zoștii, răcnit, repezit, sacadat; să imite, să maimuțărească, să improvizeze, pe seama noastră și pe seama lui, să ne ia în răspăr, să ne ia în târbacă, să ne ia peste picior, să ne scuture și apoi să ne împace cu o romanță veche, să ne dezmeticească parodiînd bee și free, cool și swing, rock și blues, belcanto și negro-spirituals, să-i imite pe Margareta Pîslaru și pe Sammy Davis junior, pe Jacques Brel și pe Norocel Dimitriu, pe Ray Charles și pe Marina Voica, într-un năucitor one man show...

Îl priveam cum, dezlănțuit, ne fermecase pe toți și-mi ziceam: ce hahaleră simpatică, ce alcătuire din voltaj și staniol, histriionul, iată-l! Și ne risipeam în lumina lăptoasă a dimineții, cînd mi-am amintit că-l lăsasem în urmă, că-l pierdusem pe drum, că-l uitasem acolo. Era în club, singur la pian, avea ochii oboșiți și triști, degetele lui subțiri și frumoase alunecau pe clape...

Cînta Chopin. Studiul numărul trei, mi se pare... Pentru o clipă, imaginea lui, alcătuită din voltaj și staniol,

s-a tulburat. Pe urmă, l-am uitat.

După o vreme, am auzit întîmplător că a plecat citeva luni la armată, lucru obișnuit. Nu credeam să-l revăd altfel decît la locul lui, pe scenă.

Cîteva zile după patru martie, printre ruinele din strada Ion Ghica, am văzut un tînăr subțirel, frumușel și blond, îmbrăcat în uniformă, cu trese de elev-frunțas pe umăr, așezat pe o piatră. Avea mîinile cu degetele subțiri și frumoase înfășurate în bandaje murdare, mușca absent dintr-un colț de pline și privea în gol.

L-am strigat. Nu m-a auzit, sau nu m-a recunoscut.

Mi-a spus cineva că se află acolo de trei zile și trei nopți; că s-a strecurat pe sub planșeele prăbușite, că a scurmat molozul cu degetele, că a scos de sub ruine, cu mîinile lui, victime, că a salvat vieți omenești. Pe urmă, am aflat că atunci era bolnav, în concediu medical, și că s-a prezentat acolo, în strada Ion Ghica, din voința lui, din îndemnul conștiinței lui de ostaș, de tînăr cetățean. A fost cel mai frumos rol pe care l-a interpretat actorul Nae Manolache, rolul de tînăr erou al zilelor noastre. L-a interpretat? Nu, l-a trăit, cu dăruire, cu abnegație, cu credință. Iată de ce, acum, cînd din nou, ca mai înainte, ne pregătim să batem din palme în semn de prețuire, de laudă și de mulțumire pentru actori, cele dintîi aplauze i se cuvin lui Nae Manolache, ostașul, tînărul, actorul, cel care, prin faptele lui, a sporit respectul nostru pentru generația și pentru breasla cărora le aparține.